

ФАКУЛТЕТ: ФИЛОЗОФСКИ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: 05/2-7

Датум: 22.12.2023.

ВЕЋЕ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА
(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 75 Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: Наташа, Будимир, Матовић
2. Предложено звање: редовни професор
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: Општа педагогија са методологијом и историја педагогије
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: пуно радно време
5. До овог избора кандидат је био у звању: ванредног професора

у које је први пут изабран: 01.04.2014. године

за ужу научну област /наставни предмет: Општа педагогија са методологијом и историја педагогије

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 19.03.2024.
2. Датум започињања поступка: 07.09.2023. године
(датум упућивања иницијативе катедре или датум започињања поступка на други начин из чл. 6 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду)
3. Датум и место објављивања конкурса: 04.10.2023. године „Послови“ Националне службе за запошљавање, сајт Факултета и сајт Универзитета
4. Звање за које је расписан конкурс: редовни професор

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Универзитета у Београду – Филозофског факултета, 21.09.2023. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	--	-------------------------------------

- 1) Љубомир Коцић, редовни професор, Општа педагогија са методологијом и историја педагогије, Универзитет у Београду – Филозофски факултет
- 2) Радован Антонијевић, редовни професор, Општа педагогија са методологијом и историја педагогије, Универзитет у Београду – Филозофски факултет
- 3) Оливера Кнежевић Флорић, редовни професор, Педагогија, Универзитет у Новом Саду-Филозофски факултет
3. Број пријављених кандидата на конкурс: 1
4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: /
5. Датум стављања реферата на увид јавности : 30.11.2023.
6. Начин (место) објављивања реферата: сајт Универзитета у Београду-Филозофског факултета
7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА:
21.12.2023. година

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата Наташе Матовић у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 72. ст. 4. Закона;
5. Изјава о изворности;
6. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим прилога под бројем 4, достављају се и у електронској форми.

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
БЕОГРАД**

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду од 21. 09. 2023. године изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који се пријаве на конкурс за избор једног редовног професора за ужу научну област *Општа педагогија са методологијом и историја педагогије*, на Одељењу за педагогију и андрагогију. На конкурс, објављен у листу „Послови“ од 4. 10. 2023. године, пријавио се један кандидат – др Наташа Матовић, ванредни професор за ужу научну област Општа педагогија са методологијом и историја педагогије, на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду. Пошто смо проучили поднету документацију и радове кандидата, у могућности смо да Изборном већу поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

Наташа Матовић рођена је 1962. године у Београду. Основну школу и гимназију завршила је у Пожаревцу. Дипломирала је на Филозофском факултету у Београду на Групи за педагогију 1985. године. На истом факултету завршила је и постдипломске студије на смеру Општа педагогија. Магистарски рад *Модели сарадње средњих школа и породице* одбранила је 1993. године. Докторирала је на истом факултету 2004. године, одбраном докторске дисертације *Мерење у педагошким истраживањима*.

На Филозофском факултету у Београду ради од 1986. године, најпре као асистент приправник за предмет Педагогија у Центру за педагошко, психолошко и методичко образовање студената (1986–1988), а затим на Одељењу за педагогију и андрагогију за предмет Методологија педагошких истраживања (1988–1993). За асистента за исти предмет изабрана је 1993. године и поново бирана 1998. године. У звање доцента изабрана је 2004. године за ужу научну област Општа педагогија и методологија и поново бирана 2009. године за ужу научну област Општа педагогија са методологијом и историја педагогије, тежиште истраживања Методологија педагошких истраживања. У звање ванредног професора изабрана је 2014. године, и поново бирана 2019. године за исту ужу научну област – Општа педагогија са методологијом и историја педагогије, тежиште истраживања Методологија педагошких истраживања. На Одељењу за педагогију и андрагогију реализује наставу из методолошких дисциплина на основним академским студијама педагогије и андрагогије, као и на мастер и докторским студијама педагогије.

Од почетка рада на Одељењу за педагогију и андрагогију сарадник је Института за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, где је као

истраживач учествовала у реализацији више научноистраживачких пројеката чију су реализацију финансирала надлежна министарства: *Савремени проблеми васпитања и образовања деце, младих и одраслих* (1995-1999), *Образовање – подстицај друштвеној и економској трансформацији Србије* (2000-2004), *Образовање и учење – претпоставке европских интеграција* (2005-2010). Од избора у звање ванредног професора као истраживач учествовала је у реализацији научноистраживачког пројекта *Модели процењивања и стратегије унапређивања квалитета образовања у Србији* (2011-2019), који је финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Током 2022. године била је и сарадник на пројекту *Човек и друштво у време кризе*, који је финансирао Филозофски факултет Универзитета у Београду.

Такође, учествовала је и у реализацији више развојних пројеката. Као стручни консултант била је ангажована на пројектима: *Развој школства у Републици Србији, пројектна компонента: Развој стандарда и вредновање – Израда предлога стандарда образовних постигнућа за крај обавезног образовања* (Завод за вредновање квалитета образовања и васпитања, 2005–2006); *Развој школства у Републици Србији, пројектна компонента: Развој стандарда и вредновање – Национално тестирање образовних постигнућа ученика IV разреда основне школе* (Завод за вредновање квалитета образовања и васпитања, 2005–2006); као сарадник учествовала је у пројекту: *Квалитет уџбеника за ниже разреде основне школе – Оглед 2 за 2005/2006. годину* (Институт за психологију Филозофског факултета Универзитета у Београду, 2005–2007). Била је члан тима који је у оквиру Министарства просвете, током 2001. и 2002. године, радио на реформи образовања у Србији – дела који се бавио проблемом система за праћење и вредновање квалитета образовања. У периоду од 2014. до 2020. године учествује у реализацији програма стручног усавршавања наставника и сарадника Универзитета у Београду – Training & research for academic newcomers (TRAIN).

У периоду од избора у звање ванредног професора учествовала је на више међународних скупова и скупова националног значаја са саопштењима која су објављена у целини (*Quality, Social Justice and Accountability in Education Worldwide* – 2015, Sofia, Bulgaria; *Дијалози у образовању* – 2016, Београд, Република Србија; *13th International Conference on Social Sciences* – 2017, Vienna, Austria; *Educational Reforms Worldwide* – 2020, Sofia, Bulgaria; *Образовање у време кризе и како даље* – 2022, Београд, Република Србија).

Члан редакције часописа *Настава и васпитање* била је од 2006. до 2023. године. Од избора у звање ванредног професора била је и један од уредника неколико зборника радова, од којих један има статус међународног зборника радова. Члан је националног професионалног удружења Педагошко друштво Србије, као и међународног удружења Mixed Methods International Research Association (MMIRA).

Учествовала је у раду више органа, комисија и радних група на Факултету и Одељењу. На нивоу Факултета била је представник Одељења за педагогију и андрагогију у Савету факултета (2009–2012) и члан Комисије за евалуацију (2003–2006), Комисије за

наставну, научну и техничку документацију (2006–2009) и Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање (2009–2012). На нивоу Одељења била је координатор Групе за педагогију у процесу акредитације (школска 2007/08), члан Радне групе за нострификацију диплома стечених у иностранству (2008–2011), члан Радне групе за утврђивање диференцијалних испита за упис на мастер и докторске студије (2008–2011). Од избора у звање ванредног професора била је члан Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање (2015-2018). Такође, члан је Комисије за категоризацију радова, часописа и научних скупова.

Након избора у звање ванредног професора објавила је укупно двадесет радова: једну монографију, шест радова у научним часописима (један рад из категорије M21, један рад из категорије M23, један рад из категорије M21-23 – листа часописа коју је утврдио универзитет, а која се у поступку избора у звања у пољу друштвено-хуманистичких наука изједначава са M21-23, три рада из категорије M24), четири рада у тематским зборницима (три рада у зборницима међународног карактера и један рад у зборнику националног карактера), девет радова у зборницима са научних скупова (три рада у зборницима са научних скупова међународног значаја и шест радова у зборницима са научних скупова националног значаја); седам радова је објавила самостално и у још толико радова (седам) била је први аутор. (*Библиографија у прилогу.*)

Предмет анализе у овом извештају биће одабрани радови објављени након избора у звање ванредног професора. Најобимнији и свакако најзначајни рад јесте монографија *Прогностичка ваљаност критеријума за упис на факултет*, објављена 2003. године, у издању Института за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду, коју ћемо овде детаљније анализирати. Пре тога укратко ћемо се осврнути на један број радова објављених у научним часописима и зборницима.

Матовић, Н. (2014). Карактеристике обраде података у квалитативном истраживању. *Настава и васпитање*, 63(4), 595-606.

Посебна пажња у овом раду посвећена је разматрању сличности и разлика обраде података у квантитативном и квалитативном истраживању. Констатује се да обрада података у квалитативном истраживању представља фазу у којој се на основу анализе прикупљеног материјала генеришу сазнања о предмету проучавања, која обухвата квалитативне, дескриптивне податке, исказане кроз сложене и вишеслојне описе, презентоване у облику писаних, звучних, сликовних и сл. записа. Суштину обраде података представља процес развоја кодова – издвајања информација које су садржане у подацима, на основу којих се стварају шире категорије информација, с циљем да се разуме смисао и значење прикупљене емпиријске грађе. Обрада података у квалитативном истраживању представља флексибилно организован процес који се одвија у циклусима, интерактиван је и повезан са фазом прикупљања података и писањем извештаја. У

поређењу квантитативних и квалитативних истраживања, обрада података издваја се као фаза у којој се уочавају највеће разлике, које су посебно изражене у вези с циљем тог процеса, степеном флексибилности организације, врстом и природом активности кроз које се остварује.

Матовић, Н. и Луковић, И. (2014). Методолошко образовање будућих педагога. У Н. Матовић, В. Спасеновић и Р. Антонијевић (ур.), „*Идентитет професије педагог у савременом образовању*“ (51–57). Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду и Педагошко друштво Србије.

У намери да се сагледају карактеристике методолошког образовања будућих педагога, анализирани су програми основних академских студија педагогије који се реализују на факултетима у нашој и земљама у окружењу (Словенији, Хрватској, Македонији, Грчкој, Румунији, Бугарској). Пажња је усмерена на заступљеност, статус, циљеве и садржај методолошких предмета. Резултати компаративне анализе указују да не постоје битне разлике у плану и програму основних академских студија педагогије који се односе на област методологије педагогије. Методолошко образовање се углавном стиче кроз изучавање три обавезна једносеместрална предмета – два из области методологије и један из области статистике, са недељним фондом од четири часа. Већина програма предмета из области методологије конципирана је тако да је пажња, пре свега, усмерена на оспособљавање будућих педагога за примену методолошког знања у конкретним истраживачким ситуацијама. У садржају ове групе предмета доминирају питања у вези с планирањем и реализацијом истраживања – основне карактеристике и фазе истраживања, садржај пројекта истраживања и његова израда, врсте истраживања, као и теме које се односе на методе и технике у педагошком истраживању. Нешто ређе су теме које се односе на изворе, природу и границе сазнања, теоријско-филозофску основу истраживања, различите парадигме и њихове особености, карактеристике научних чињеница, закона, теорија.

Матовић, Н. (2015). Комбиновано истраживање у педагогији: карактеристике, предности и тешкоће у примени. *Зборник Института за педагошка истраживања*, 47(1), 7-22.

Истраживање комбинованим квантитативним и квалитативним приступом разматра се у контексту преиспитивања односа ова два приступа, тј. могућности да се у истраживању не супротстављају већ повезују, комбинују, интегришу. У намери да се објасни природа овог истраживања, у раду се анализирају битне карактеристике, као и предности и тешкоће у примени. Као суштинска карактеристика наводи се обједињавање квантитативне и квалитативне методологије и наглашава да би интеракција требало да се остварује кроз више истраживачких фаза. Истиче се значај интегрисања резултата и закључака добијених применом различитих методологија и неоправданост свођења

комбинованог истраживања на повезивање квантитативне и квалитативне методологије искључиво на нивоу техника и инструмената прикупљања података. Као предност истраживања комбинованим приступом посебно се истиче превладавање ограничења квантитативне и квалитативне методологије, што омогућује потпуније сазнање о појави која се проучава, као и унакрсна валидација резултата добијених применом различитих методологија. У разматрању ограничења указује се пре свега на проблеме који прате његову реализацију, а који произлазе из сложености овог истраживања, као и на високе захтеве који се постављају у вези са методолошким образовањем компетентних истраживача.

Matović, N. & Spasenović, V. (2016). Teacher professional development in the field of inclusive education – The case of Serbia. *Journal of Contemporary Educational Studies*, 67(1), 38-53.

Циљеви предузетог емпиријског истраживања били су: (1) испитати како наставници разредне и предметне наставе у Србији процењују властиту припремљеност за рад са децом са сметњама у развоју и какав је допринос појединих облика професионалног усавршавања њиховој оспособљености за рад у инклузивним условима; (2) утврдити укљученост наставника у различите облике стручног усавршавања усмерене на образовање деце са сметњама у развоју, при чему је посебна пажња посвећена похађању акредитованих семинара и њиховим ефектима; (3) испитати да ли постоје разлике у вези с тим питањима између наставника разредне и наставника предметне наставе. Истраживање је реализовано на узорку од 212 наставника. За прикупљање података коришћене су технике скалирања и анкетања, а у обради података примењено је више статистичких мера: аритметичка средина, стандардна девијација, t-тест за независне и зависне узорке, χ^2 тест и Крамеров V коефицијент.

Резултати истраживања показују да наставници процењују да нису у довољној мери припремљени за рад са децом са посебним потребама. Они наводе да су унапређивању њихових компетенција у том домену највише допринели следећи видови професионалног развоја: сарадња са стручном службом у школи, размена искустава са колегама, стицање искуства кроз рад у пракси, праћење стручне литературе, док најмањи утицај на њихову припремљеност има похађање акредитованих семинара и посебно, иницијално образовање. Статистички значајне разлике регистроване су у вези са доприносом иницијалног образовања (у корист наставника разредне наставе) и стицања искуства кроз рад у пракси и сарадње са стручном службом (у корист наставника предметне наставе). Већина наставника сматра да су унапредили свој рад у области прилагођавања обавезног програма образовања индивидуалним потребама и могућностима ученика са сметњама у развоју и у одабиру метода и облика рада са том децом.

Матовић, Н. (2017). Заступљеност различитих врста истраживања у педагогији. У М. Станчић, А. Тадић и Т. Николић Максић (ур.), *Васпитање данас* (60-66). Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, Институт за педагогију и андрагогију; Педагошко друштво Србије.

Будући да је функција примене одређене врсте истраживања да обезбеди да се добије што убедљивији одговор о проблему истраживања, да се простор за недоумице и оспоравања сведе на најмању могућу меру, веома је важно извршити правилан избор врсте истраживања, имајући у виду управо њихове специфичности. То подразумева да се размотри стање у вези са методологијом која се користи у одређеној области, да се преиспита њена адекватност, пре свега, с обзиром на проблем проучавања, али и да се сагледају правци, могућности, потребе њеног даљег развоја.

У раду се презентују резултати анализе предузете с циљем да се утврди заступљеност појединих врста истраживања у педагогији. Анализом је обухваћено 269 радова, објављених у два педагошка часописа (Педагогија и Настава и васпитање), у периоду од три године (од 2014. закључно са 2016. годином). Резултати указују да је нешто већа заступљеност емпиријских у односу на теоријска истраживања, као и да доминирају квантитативна у поређењу са квалитативним и комбинованим истраживањима. Када се анализира заступљеност поменутих врста истраживања у изабраном временском периоду, регистровано је смањење за приближно 15% теоријских у односу на број емпиријских истраживања, док се учесталост коришћења квантитативних и квалитативних истраживања битно не мења по годинама. Резултати овог истраживања углавном су сагласни са резултатима добијеним у сличним истраживањима, у истој или у сродним областима. Као могуће објашњење оваквих налаза наводи се природа проблема који се проучава, карактер саме науке, као и преференција истраживача према појединим врстама истраживања.

Matović, N. & Jeremić, I. (2018). Characteristics of National and International Examinations of the Pupils' Educational Achievements in the Context of Quality Assessment of the Education System. In B. Kämpf, K. Ovesni & J. Vranješević (Eds.), *Strategies to improve quality of education* (113-124). Belgrade: Institute for Pedagogy and Andragogy, Faculty of Philosophy, University of Belgrade & Institut für Erziehungswissenschaft, Justus-Liebig-Universität Gießen, Germany.

У раду се разматра питање потребе реализације националних и међународних испитивања ученичких постигнућа. У првом делу рада анализирају се сличности и разлике између ових испитивања, док је други део рада посвећен приказу заступљености и карактеристика националних и међународних испитивања која су до сада реализована у Србији. Сличности националних и међународних испитивања сагледане су са становишта њихових циљева и процедура за припрему и реализацију испитивања. Разлике међу њима

анализиране су са становишта односа националног програма и садржаја који се тестирањима обухватају, односно садржаја и врсте инструмената који се примењују и начина формирања узорака.

Констатује се да су национална и међународна испитивања образовних постигнућа ученика по својој природи сродна, али да национална испитивања пружају већу могућност да се узме у обзир оно што је карактеристично за национални програм одређене земље, док с друге стране, међународна испитивања обезбеђују да се постигнуће ученика једне земље сагледа у ширем контексту, тј. у односу на успех који постижу ученици других земаља, што може да допринесе реалнијој процени постојећег стања у образовању и да укаже на потребе за променама у програмима и методу рада са ученицима. Закључује се да ова испитивања (национална и међународна) обезбеђују комплементарне податке, омогућују да се потпуније опише пракса и да се стекне бољи увид у потребне мере за њено унапређивање. Како би резултати који се добију применом националних и међународних испитивања могли да се користе и за регистровање напретка у постигнућу ученика у појединим доменима образовања, важно је обезбедити континуитет у њиховој примени. Национална и међународна испитивања, реализована до сада у Србији, анализирана су са становишта: области у којима су испитивана постигнућа ученика, односа садржаја националног програма и садржаја тестова, врсте коришћених инструмената, узорка (структуре и величине, посебно узраста ученика), континуитета примене, институција задужених за њихову реализацију.

Матовић, Н. (2020). Партиципација наставника разредне и предметне наставе у научним истраживањима. У Л. Радуловић, В. Милин и Б. Љујић (ур.), *Партиципација у образовању: педагошки (п)огледи* (76-83). Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, Институт за педагогију и андрагогију; Педагошко друштво Србије.

Циљ овог истраживања био је да се испита партиципација учитеља и наставника основних школа у истраживањима, а посебно у истраживањима која предузимају самостално или у сарадњи са колегама у оквиру школе у којој раде. Испитивана је укљученост наставника у истраживања, њихова процена о оспособљености за истраживачки рад, разлози учешћа у истраживању, иницијатори њиховог ангажовања у истраживању и задаци које су при том обављали. Добијени резултати показују да је већина наставника била укључена у најмање једно истраживање и да властиту припремљеност за истраживачки рад оцењују као осредњу. Нешто више их је било ангажовано у истраживањима која организују самостално или у сарадњи са колегама из школе у којој су запослени, него у истраживањима ширих размера које предузимају друге институције (факултети, институти). У истраживањима која се покрећу и реализују у оквиру школе у којој раде, најчешће се ангажују како би помогли колегама који таква истраживања покрећу и углавном раде на пословима који се тичу спровођења истраживања. С обзиром

на потенцијал истраживања као начина који може да помогне у решавању проблема са којима се сусрећу у раду, било би оправдано очекивати да наставници покажу више иницијативе и да се активније укључе у истраживања. У раду се указује на потребу рада на оспособљавању наставника за истраживачки рад, како током иницијалног образовања, тако и кроз разне облике стручног усавршавања.

Matović, N. & Hebib E. (2020). Engagement of Teachers in School Practice Research in Serbian Context. In N. Popov, C. Wolhuter, L. de Beer, G. Hilton, J. Ogunleye, E. Achinewhu-Nworgu & E. Niemczyk (Eds.), *Educational Reforms Worldwide* (255-261). Sofija: Bulgarian Comparative Education Society.

Циљ емпиријског истраживања које је представљено у овом раду јесте да се испита учесталост, разлози и задовољство наставника партиципацијом у различитим истраживањима која се реализују у школи, као и да се утврди да ли у вези са тим питањима постоје разлике између наставника разредне и наставника предметне наставе. Узете су у обзир следеће групе истраживања: истраживања која су покренута од стране запослених у институцији у којој раде, истраживања чији су иницијатори и које реализују научне институције (нпр. факултети, институти), истраживања која спроводе студенти за потребе израде различитих радова (нпр. докторских дисертација, мастер радова, предиспитних обавеза, вежби), истраживања чију су реализацију подржале просветне власти (нпр. национална тестирања, међународна испитивања ученичких постигнућа – PISA, TIMSS), истраживања која организују невладине организације (нпр. Центар за интерактивну педагогију), истраживања која предузимају мађународне организације чији је Србија члан и са којима има потписане уговоре (нпр. UNICEF). Истраживање је реализовано на узорку наставника основне школе. За потребе прикупљања података коришћена је техника анкетирања и скалирања, и у складу с тим, инструмент су чинила питања анкетног типа и дескриптивне скале процене. Поред фреквенција и процената, у обради података примењени су следећи поступци: аритметичка средина и стандардна девијација, t-тест, хи-квадрат тест, Крамеров V коефицијент.

Резултати истраживања показују да наставници у просеку најчешће учествују у истраживањима која покрећу студенти за потребе израде различитих радова (докторских дисертација, мастер радова, предиспитних обавеза, вежби и сл.), као и у истраживањима која наставници самостално или у сарадњи са колегама осмишљавају и реализују у оквиру школе у којој раде. Када се упореде одговори наставника разредне и предметне наставе у погледу учесталости укључивања у наведене групе истраживања, статистички значајне разлике регистроване су у вези са истраживањима чији су иницијатори и реализатори студенти и то, у корист наставника разредне наставе. Такође, постоје статистички значајне разлике између наставника разредне и предметне наставе у вези са разлогом због којег они партиципирају у истраживањима – решавање проблема са којима се сусрећу у раду – и то поново у корист наставника разредне наставе. Указује се да једно од могућих објашњења

ових разлика може бити у томе што наставници разредне и предметне наставе иницијално образовање стичу на различитим институцијама, и у складу с тим, похађају различите програме студија, те је могуће да се због тога њихова уверења о наставнику као истраживачу и њихови ставови према функцији истраживања школске праксе разликују.

Матовић, Н. (2022). Партиципација наставника у онлајн истраживању. У Ж. Крњаја, М. Сенић Ружић и З. Милошевић (ур.), *Образовање у време кризе и како даље* (211-217). Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, Институт за педагогију и андрагогију; Педагошко друштво Србије.

У раду се анализира проблем партиципације наставника у онлајн истраживању. Карактеристике онлајн истраживања у овом раду се анализирају у контексту разматрања његових предности и ограничења. Као предности наводи се: могућност обезбеђивања већих и хетерогенијих узорака, бржа реализација истраживања, смањење могућности појаве грешака приликом прикупљања и уноса података у базу, мањи трошкови везани за реализацију истраживања, док се као ограничења истиче: изостајање директне комуникације између истраживача и испитаника, што се одражава на процес прикупљања података тако што могу да изостану неопходна додатна објашњења, узорци на којима се реализују онлајн истраживања нису увек репрезентативни, постављање истраживања на интернету технички је захтевно и сл.

Истраживање је организовано с циљем да се утврди укљученост наставника у онлајн истраживања, као и да се испита њихово мишљење о предностима и ограничењима ове врсте истраживања. Узорком су обухваћени наставници основне школе. У истраживању је коришћена дескриптивна метода, а подаци су прикупљени анкетирањем. У обради података, поред фреквенција и процената, коришћен је χ^2 тест и Крамеров V коефицијент. Истраживање је реализовано онлајн, путем Kwiksurveys апликације. Добијени резултати показују да са повећањем величине града у коме се налази школа у којој су запослени, расте проценат наставника који су учествовали у овим истраживањима. Наставници углавном наводе предности онлајн истраживања и при том истичу техничке могућности интернета: брзина и лакоћа одговарања на питања, могућност промене одговора, могућност да на питања одговарају у време и на месту које њима највише одговара, могућност укључивања у истраживање без обзира на просторну удаљеност. Мали број наставника наводи ограничења онлајн истраживања, а они који то чине обично указују на немогућност да се инструмент сагледа у целини (његова дужина, садржај итд.), на тешкоће да у потпуности искажу свој одговор услед непотпуности питања, затим, да интернет, као предуслов за коришћење онлајн истраживања, или није доступан, или да је веома лошег квалитета. На основу наведених резултата указује се на могућности унапређивања партиципације наставника у онлајн истраживању.

Matović, N. & Ovesni, K. (2023). Interaction of Quantitative and Qualitative Methodology in Mixed Methods Research: Integration and/or Combination, *International Journal of Social Research Methodology*, 26(1), 51-65.

Интеракција квантитативне и квалитативне методологије у оквиру комбинованог истраживања (енгл. *mixed methods research*, *MMR*) анализира се у контексту супротстављања значења два термина која се користе за њен опис – комбиновања и интегрисања. За однос квантитативне и квалитативне методологије у *MMR* карактеристично је да се не своди на просту коегзистенцију, већ да подразумева успостављање дубље и чвршће интеракције међу њима. Такав однос требало би да резултира остваривањем додатне вредности у сазнању појаве која је предмет проучавања, тј. да омогући да се дође до сазнања које не би било могуће обезбедити ако би се користила само једна од поменутих методологија.

Циљ емпиријског дела истраживања био је да се опишу карактеристике интеракције елемената квантитативне и квалитативне методологије у фазама *MMR* које претходе резултатима и њиховој интерпретацији. Квалитет интеракције наведених методологија у оквиру *MMR* анализиран је на нивоу контекста у коме се она осварује (сврхе примене и модела *MMR*), истраживачких питања и методе истраживања (узорка, техника прикупљања и анализе података). Као показатељ квалитета интеракције користи се заступљеност у пракси две поменуте групе поступака: поступака преузетих из квантитативне и квалитативне методологије и поступака специфичних за *MMR*. Анализом је обухваћено укупно 65 радова, објављених у 21 часопису, у периоду од 12 година (од почетка 2007. до краја 2018. године). За прикупљање података коришћен је протокол за анализу садржаја конструисан за потребе истраживања. Резултати истраживања представљени су фреквенцијама које изражавају број радова у којима је идентификован одређени податак.

Добијени резултати указују да значајно варира учесталост коришћења у пракси две групе поступака: поступака преузетих из квантитативне и квалитативне методологије и поступака специфичних за *MMR*. То упућује на закључак да интеракција квантитативне и квалитативне методологије у *MMR* подразумева и комбиновање и интегрисање у фазама истраживања које претходе резултатима и њиховој интерпретацији. Интеракција која води интегрисању поменутих методологија најзаступљенија је на нивоу одређења сврхе примене и коришћених модела *MMR*, затим, у домену истраживачких питања, а најмање у оквиру методе истраживања. У вези са поступцима прикупљања података доминира комбинација примене скале у квантитативној компоненти и интервјуа у квалитативној.

Матовић, Н. (2023). *Предиктивна ваљаност критеријума за упис на факултет*. Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, 179 стр.

Монографија има три целине – теоријски приступ проблему, методологија истраживања, резултати истраживања и дискусија.

У оквиру прве целине, која представља *теоријски приступ истраживања*, исцрпно се разматра ваљаност као методолошки проблем, будући да је то једно од основних питања у области мерења у педагошким истраживањима. При томе се приказују различита тумачења овога појма и анализирају дефиниције које о томе дају бројни аутори. Прати се развој схватања овога проблема и описују битне одлике тога развоја у појединим периодима. Такође, знатна пажња посвећено је одређивању предиктивне ваљаности, тј. карактеристикама критеријума који се при том користе, као и приступима у истраживању предиктивне ваљаности. У оквиру теоријског дела рада размотрено је и питање селекције кандидата за упис на студије, посебно сврха селекције која се врши, као и критеријуми који се користе у том процесу. Узети су у обзир когнитивни и некогнитивни критеријуми. Темељно су размотрене предиктивне могућности ових критеријума, на основу анализе бројних истраживања која су извршена у овој области и која омогућују да се уоче њихове предности и недостаци, тј. да се сагледа њихов допринос у предвиђању успеха на студијама.

Друга целина рада посвећена је *методолошким питањима емпијског дела истраживања* које је обављено. Одређен је предмет истраживања и дефинисани основни појмови, формулисан циљ и задаци истраживања, објашњене варијабле и узорак истраживања, описане методе, технике и инструменти истраживања, начин и ниво обраде података, као и организација и ток истраживања. Циљ истраживања био је да се испита предиктивна ваљаност критеријума који се користе у процедури пријема студената на основне академске студије на факултете Београдског универзитета, као и да се утврди како студенти процењују, тј. какво мишљење имају о појединим елементима те процедуре. Под предиктивном ваљаношћу критеријума који се користе у процедури пријема на факултет, подразумева се могућност да се на основу резултата остварених на тим критеријумима предвиди успех студената на студијама. При томе је утврђивано да ли у том погледу постоје разлике између студената који су претходно завршили гимназију и студената са завршеном средњом стручном школом. Статус предиктор варијабле у овом истраживању имају критеријуми који се користе у процедури пријема на студије, тј. општи успех у средњој школи и постигнуће на пријемном испиту, а статус критеријумске варијабле, тј. варијабле у односу на коју се процењује предиктивна ваљаност наведених критеријума има успех остварен на студијама, при чему се као показатељ успеха узима просечна оцена на крају студија и дужина студирања (исказана бројем месеци од уписа на студије до дипломирања).

Узорак су чинили студенти основних академских студија Београдског универзитета из три научна поља (групације факултета), и то: друштвено-хуманистичког (Филозофски факултет и Економски факултет), природно-математичког (Биолошки факултет и Хемијски факултет) и техничко-технолошког (Рударско-геолошки факултет и

Електротехнички факултет) – укупно 753 (223+233+297), који су завршили студије, при чему је 60% претходно завршило гимназију, а 40% средњу стручну школу. Други део узорка обухватио је студенте чије су студије у време реализације истраживања биле у току – и то студенте друге и четврте године, укупно 479 (из друштвено-хуманистичког поља 163, природно-математичког 171, из техничко-технолошког 145). У истраживању је примењена дескриптивна аналитичка метода и технике: анализа садржаја/документације, анкетирање и скалирање, при чему је примењено више истраживачких инструмената – протокол за анализу садржаја, упитник, скала процене, скала ранга. У обради података ради описа појединих варијабли, поред фреквенција и процената, коришћене су и мере централне тенденције и дисперзије – аритметичка средина и стандардна девијација, за утврђивање корелације између варијабли Пирсонов коефицијент корелације, а за утврђивање предиктивне ваљаности критеријума који се користе у процедури избора кандидата за упис на студије хијерархијска вишеструка регресиона анализа.

Трећу целину рада чини *приказ резултата истраживања и дискусија*, при чему је пажња усмерена превасходно на утврђивање могућности предикције успеха на студијама (мерено просечном оценом на крају студија и дужином студирања) на основу постигнућа на критеријумима који се користе у процедури пријема на факултет (општи успех у средњој школи и резултати остварени на пријемном испиту), а потом се анализирају процене и мишљење студената о појединим елементима процедуре избора кандидата за упис на студије.

Резултати показују да су могућности предвиђања успеха на студијама на основу предиктора који се сада користе у процедури пријема на факултет доста ограничене, будући да објашњавају мањи део варијансе варијабле успех на студијама (већи део варијансе остаје необјашњен), мада – констатује се у овом раду – проценат варијансе који они објашњавају ипак није занемарљив (креће се у распону од 12% до 36%, када се ови предиктори узму заједно), те се сматра оправданим да се оба критеријума задрже као део процедуре пријема на основне академске студије. Такође, показало се да предиктор варијабле, успех у средњој школи и пријемни испит, узете заједно, објашњавају већи проценат варијансе варијабле просечна оцена на крају студија, у односу на варијаблу дужина студирања – тако, на нивоу узорка у целини, у првом случају, објашњено је 29,7%, варијансе, а у другом тек 16,5%. Значајан је и налаз да предиктор варијабле (успех у средњој школи и пријемни испит), узете заједно, објашњавају већи проценат варијансе оба показатеља успеха на студијама (просечна оцена на крају студија и дужина студирања) на узорку студената који су завршили гимназију (35,5%) , у односу на узорак студената који су завршили средњу стручну школу (16,3%). Када је реч о томе који од ова два предиктора (општи успех у средњој школи или пријемни испит) има већу важност (моћ) у предвиђању успеха на студијама, показује се да у том погледу извесну предност има општи успех у средњој школи, јер у односу на пријемни испит, нешто више доприноси објашњењу варијансе оба показатеља варијабле успех на студијама (осим код предвиђања варијансе варијабле просечна оцена на крају студија у групи студената који

су завршили гимназију, где већу важност има предиктор пријемни испит). И поред слабије моћи коју у овом погледу има пријемни испит, истиче се да овај предиктор даје додатни (статистички значајан) допринос објашњењу варијансе варијабле успех на студијама, те се сматра да оба критеријума треба задржати као критеријуме селекције кандидата за упис на студије. Ипак, будући да њихова предиктивна моћ није велика, тј. пошто објашњавају ограничени део варијансе оба показатеља варијабле успех на студијама (просечне оцене на крају студија, и посебно дужине студирања), указује се да би решење евентуално могло бити у увођењу додатних критеријума (уз задржавање постојећих), и сугерише да би у том смислу будућа истраживања овога проблема могла бити усмерена на испитивање могућности укључивања некогнитивних варијабли, као потенцијалних критеријума селекције кандидата за упис на факултет, и истовремено указује на тешкоће израде адекватних инструмената за регистровање таквих варијабли/критеријума.

Приказани су потом и анализирани одговори студената на питања из упитника и скала – о разлозима уписа на студије, начину информисања о процедури и организацији пријемног испита, процени тежине овог испита, о критеријумима који се примењују у процедури избора кандидата за упис на студије, као и о предлозима за вредновање ових критеријума и процени њихове прогностичке ваљаности. Занимљиво је да студенти предлажу укључивање нових критеријума – испитивање интересовања за проблеме који се изучавају у оквиру одређеног студијског програма и проверу способности за обављање занимања за која факултет образује, који би, према њиховој оцени, имали бољу предиктивну ваљаност у односу на критеријуме који су део постојеће процедуре пријема на факултет (општи успех у средњој школи и пријемни испит).

Анализа овога рада показује да је реч о разматрању проблема који има и теоријски и практични значај. Ваљаност као једна од битних метријских карактеристика истраживачких инструмената, јесте веома значајно методолошко питање, које је предмет интересовања истраживача у области образовања и васпитања, као и истраживача у другим областима науке. У првом делу рада извршена је темељна анализа проблема – уз коришћење обимне литературе и анализу бројних истраживања која су извршена у овој области – што може допринети бољем разумевању проблема ваљаности и превазилажењу неких дилема које се јављају у вези са тим. У томе је теоријски значај овог истраживања. С друге стране, емпиријско истраживање које је обављено, уз примену одговарајуће методологије, пружа сазнања о предиктивној ваљаности критеријума који се користе у процедури избора кандидата за упис на студије и омогућује да се сагледају правци усавршавања ове процедуре, како би се створили услови за избор кандидата који би били успешнији у савладавању студијског програма (остваривали више оцене/бољи просек и за краће време завршавали студије). У томе је практични значај овог истраживања.

У целини узето, истраживање које је овде приказано коректно је изведено – проблем је јасно дефинисан, циљеви прецизно постављени, примењена је одговарајућа методологија, одабран адекватан узорак (у погледу избора факултета, као и броја

јединица обухваћених испитивањем), у обради података примењене су релевантне статистичке мере (укључујући и сложеније статистичке технике, попут хијерархијске вишеструке регресионе анализе) и добијени су резултати значајни за науку и праксу, који су у раду прегледно изложени и ваљано интерпретирани.

На основу извршене анализе може се констатовати да су радови Н. Матовић теоријски добро засновани и методолошки коректно вођени. Користи ширу литературу коју критички разматра и процењује, а резултате истраживања која организује упоређује са резултатима других истраживања и закључке изводи опрезно. Овладала је методологијом педагошких истраживања (и теоријских, и емпиријских) и успешно је примењује у проучавању педагошких проблема. Радовима које објављује даје значајан допринос развоју педагошке науке, посебно методологије педагошких истраживања.

Педагошки рад може се оценити високом оценом. На Одељењу за педагогију и андрагогију изводи наставу из методолошких дисциплина (обавезних и изборних) на основним академским студијама, мастер академским студијама и докторским студијама педагогије, као и на основним студијама андрагогије. Била је ментор и члан комисије за одбрану мастер радова и докторских дисертација. Од избора у звање ванредног професора била је ментор за израду једне докторске дисертације и учествовала је у раду комисија за одбрану шест докторских дисертација. У истом периоду била је ментор за израду девет мастер радова и члан комисије за одбрану десет мастер радова. Континуирано прати нова сазнања у области методологије педагошког истраживања и ради на осавремењавању и развијању програма наставних предмета и изради материјала потребних за реализацију наставе. У раду са студентима показала се као веома способан и успешан наставник. Знатну пажњу поклања њиховом оспособљавању за укључивање у истраживачки рад. Прати рад студената и пружа им помоћ у испуњавању наставних обавеза. Квалитет рада у настави потврђују и оцене које континуирано добија у студентској евалуацији педагошког рада (просечна оцена током последњег изборног периода, тј. за последњих пет школских година, износи 4.57). Од избора у звање ванредног професора развила је програм и потребне материјале за предмете: Истраживања у педагогији (обавезни предмет на Мастер академским студијама педагогије), Мерење у педагошким истраживањима (изборни предмет на Мастер академским студијама педагогије) и Комбиновање квантитативне и квалитативне методологије у истраживању (изборни предмет на Докторским студијама педагогије).

На основу анализе научноистраживачког рада и оцене педагошког рада, а у складу са Статутом Филозофског факултета, Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Унивезритету у Београду и Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду, Комисија констатује да др Наташа Матовић испуњава услове за избор у звање за које конкурише, те предлаже

Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да је изабере у звање редовног професора за ужу научну област *Опита педагогија са методологијом и историја педагогије*, на Одељењу за педагогију и андрагогију, са пуним радним временом, на неодређено време.

У Београду, 21. новембра 2023. године

К О М И С И Ј А

Проф. др Љубомир Коцић
редовни професор у пензији
Универзитет у Београду – Филозофски факултет

Проф. др Радован Антонијевић
редовни професор
Универзитет у Београду – Филозофски факултет

Проф. др Оливера Кнежевић Флорић
редовни професор
Универзитет у Новом Саду – Филозофски факултет

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: **Филозофски факултет, Универзитет у Београду**
Ужа научна, односно уметничка област: **Општа педагогија са методологијом и историја педагогије, тежиште истраживања Методологија педагошких истраживања**
Број кандидата који се бирају: **1**
Број пријављених кандидата: **1**
Имена пријављених кандидата:
1. Наташа Матовић

II - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: **Наташа Б. Матовић**
- Датум и место рођења: **18. 6. 1962. године, Београд**
- Установа где је запослен: **Филозофски факултет, Универзитет у Београду**
- Звање/радно место: **Ванредни професор**
- Научна, односно уметничка област: **Педагогија**

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: **Филозофски факултет, Универзитет у Београду**
- Место и година завршетка: **Београд, 1985.**

Мастер:

- Назив установе: /
- Место и година завршетка: /
- Ужа научна, односно уметничка област: /

Магистеријум:

- Назив установе: **Филозофски факултет, Универзитет у Београду**
- Место и година завршетка: **Београд, 1993.**
- Ужа научна, односно уметничка област: **Општа педагогија и методологија**

Докторат:

- Назив установе: **Филозофски факултет, Универзитет у Београду**
- Место и година одбране: **Београд, 2004.**
- Наслов дисертације: **Мерење у педагошким истраживањима**
- Ужа научна, односно уметничка област: **Општа педагогија и методологија**

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

Асистент-приправник: 1986–1993 (изабрана 1986. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду; поновни избор 1989. године)

Асистент: 1993–2004 (изабрана 1993. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду; поновни избор 1998. године)

Доцент: 2004–2014 (звање стечено 2004. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду, за ужу научну област Општа педагогија и методологија; поновни избор 2009. године за ужу научну област Општа педагогија са методологијом и историја педагогије, тежиште истраживања Методологија педагошких истраживања)

Ванредни професор: 2014–2023 (звање стечено 2014. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду, за ужу научну област Општа педагогија са методологијом и историја педагогије, тежиште истраживања Методологија педагошких истраживања; поновни избор 2019. године)

3) Испуњени услови за избор у звање редовног професора

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	/
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	За последњих пет година, тј. за период од школске 2018/19. године закључно да школском 2022/23. годином, просечна оцена студентске евалуације износи 4.57 и обухвата распон од 4.04 до 5.00.
3	Искуство у педагошком раду са студентима	У раду са студентима обављала је различите послове у складу са звањима које је стицала током времена, тј. од асистента приправника до ванредног професора. Радила је на реализацији различитих предмета из области методологије педагошких истраживања, са студентима две студијске групе (педагогије и андрагогије), на свим нивоима студија – основним академским студијама, мастер и докторским студијама. Континуирано прати нова сазнања у области методологије педагошког истраживања и ради на осавремењавању програма наставних предмета и начина њихове реализације. У раду са студентима посебну пажњу поклања њиховом оспособљавању за укључивање у истраживачки рад. Редовно ажурира материјале потребне за реализацију предмета и упуства неопходна за израду предиспитних обавеза. Систематски прати рад студената и пружа потребну помоћ у учењу и извршавању наставних активности и обавеза.

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	У свом досадашњем раду, у статусу ментора или члана комисије, била је ангажована приликом израде

		и одбране: – 8 докторских дисертација (ментор за израду једне докторске дисертације и члан комисије за одбрану седам докторских дисертација); – 2 магистарска рада (члан комисије за одбрану) и – 32 мастер рада (ментор за израду 11 мастер радова и члан комисије за одбрану 21 мастер рада). Такође, радила је на увођењу у посао млађих колегиница и колега који су били или јесу ангажовани на предметима из области Методологије педагошких истраживања.
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Од избора у звање ванредног професора била је ментор за израду девет мастер радова и члан комисије за одбрану десет мастер радова. Тренутно је ментор за израду једног мастер рада. Ментор – Кандидат: Марина Јанкулов Тема: Карактеристике истраживања у којима се комбинују квантитативна и квалитативна методологија Година одбране: 2020. – Кандидат: Наташа Крсмановић Тема: Врсте и карактеристике онлајн истраживања Година одбране: 2019. – Кандидат: Ивана Јокић Тема: Квантитативна истраживања у педагошкој периодици: заступљеност и карактеристике Година одбране: 2018. – Кандидат: Јелена Мирковић Тема: Карактеристике породичног контекста и успех на пријемном испиту студената Година одбране: 2016. – Кандидат: Јелена Стојадиновић Тема: Персонализована и неперсонализована формулација питања и резултати истраживања добијени применом упитник Година одбране: 2016. – Кандидат: Љиљана Митић Тема: Етички проблеми у педагошким истраживањима Година одбране: 2016. – Кандидат: Јелена Ниновић Тема: Тестови знања у средњој школи – перспектива ученика

		Година одбране: 2016. – Кандидат: Марија Ратковић Тема: Мишљење наставника о припремљености за израду теста знања Година одбране: 2015. – Кандидат: Симка Вукојевић Тема: Сарадња породице и школе на различитим нивоима образовања Година одбране: 2015. – Кандидат: Анђела Пријовић Тема: Однос истраживача према испитаницима као етичко питање у педагошким истраживањима: перспектива наставника Рад у току Члан комисије – Кандидат: Марија Којић Тема: Утицај кооперативне наставе на успех ученика у вишим разредима основне школе Година одбране: 2020. – Кандидат: Ана Миливојевић Тема: Препознатљивост Универзитета у Београду са Становишта U-Multirank projekta процене квалитета Година одбране: 2018. – Кандидат: Катарина Бранковић Тема: Васпитни стилови родитеља и успех студената на основним студијама Година одбране: 2018. – Кандидат: Јелена Јовановић Тема: Улога оца и мајке из перспективе савремених теорија породичног васпитања Година одбране: 2016. – Кандидат: Александра Ћендић Тема: Сарадња породице и школе у циљу превенције непожељних понашања ученика Година одбране: 2016. – Кандидат: Јасмина Гашић Тема: Планирање и организација наставе у комбинованим одељењима Година одбране: 2015. – Кандидат: Славица Милисављевић Тема: Став ученика основне школе према наставном предмету Грађанско васпитање Година одбране: 2015. – Кандидат: Јована Максимовић Тема: Вредносне оријентације ученика на завршетку основног образовања Година одбране: 2015. – Кандидат: Светлана Алексић
--	--	--

		Тема: Садржај школске писмености из различитих перспектива Година одбране: 2014. – Кандидат: Драгана Тошић Тема: Породица као чинилац образовних постигнућа ученика Година одбране: 2014.
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	Од избора у звање ванредног професора била је ментор за израду једне докторске дисертације и учествовала је у раду комисија за одбрану шест докторских дисертација. Тренутно је члан комисије за одбрану једне докторске дисертације. Ментор – Кандидат: Ивана Луковић Тема: Тестови знања у школској пракси Година одбране: 2016. Члан комисије – Кандидат: Јелена Јоксимовић Тема: Нови приступ анализи квалитета наставе/учења и развој инструмента за Технику секвенцијалне анализе квалитета наставе Година одбране: 2021. – Кандидат: Владета Милин Тема: Начини концептуализовања дијалога у настави Година одбране: 2016. – Кандидат: Рајка Ђевић Тема: Социјална интеракција ученика са метњама у развоју у основној школи Година одбране: 2015. – Кандидат: Лалић-Вучетић Наташа Тема: Поступци наставника у развоју мотивације ученика за учење Година одбране: 2015. – Кандидат: Александар Тадић Тема: Савремени модели и стратегије успостављања и одржавања разредне дисциплине Година одбране: 2014. – Кандидат: Александра Максимовић Тема: Конкретизација циљева васпитања и образовања кроз наставни програм и процес Година одбране: 2014. – Кандидат: Марија Ратковић Тема: Политика школског рада и школска култура као оквир за развој инклузивне школске

		практике Рад у току
--	--	-----------------------------------

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира	2 рада	Matović, N. & Ovesni, K. (2023). Interaction of Quantitative and Qualitative Methodology in Mixed Methods Research: Integration and/or

			Combination, <i>International Journal of Social Research Methodology</i>, 26(1), 51-65. (M21) Ovesni, K. & Matović N. (2016). Empirical Researches in the Human Resource Development Quality Improvement of the Field. In A. Pejatović, R. Egetenmeyer & M. Slowey (Eds.), <i>Contribution of Research to Improvement of Adult Education Quality</i> (235-248). Belgrade: Institute for Pedagogy and Andragogy, Faculty of Philosophy, University of Belgrade; Wurzburg: University of Wurzburg; Dublin: City University. (M14)
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51	2 рада	Матовић, Н. и Овесни, К. (2021). Информисана сагласност као етичко питање онлајн истраживања – перспектива испитаника, <i>Иновације у настави</i>, 34(3), 1-13. (M23) Matović, N. & Jeremić, I. (2018). Characteristics of National and International Examinations of the Pupils' Educational Achievements in the Context of Quality Assessment of the Education System. In B. Käßlinger, K. Ovesni & J. Vranješević (Eds.), <i>Strategies to improve quality of education</i> (113-124). Belgrade: Institute for Pedagogy and Andragogy, Faculty of Philosophy, University of Belgrade & Institut für Erziehungswissenschaft, Justus-Liebig-Universität Gießen, Germany. (M14)
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51	5 радова	Ovesni, K., Matović, N. & Janković, S. (2020). The Work-Related Usage of Informational Communication Technology and the Learning of Employees. In A. Bulajić, T. Nikolić & C. C. Vieira (Eds.), <i>Navigating through Contemporary World with Adult Education Research and Practice</i> (505-517). Belgrade: Institute for Pedagogy and Andragogy, Faculty of Philosophy, University of Belgrade, Serbia; ESREA – European Society for

			Research on the Education of Adults; Belgrade: Adult Education Society, Serbia. (M14) Matović, N. & Spasenović, V. (2016). Teacher professional development in the field of inclusive education – The case of Serbia, <i>Journal of Contemporary Educational Studies</i>, 67(1), 38-53 (листа часописа коју је утврдио универзитет, а која се у поступку избора у звања у пољу друштвено-хуманистичких наука изједначава са M21-23). Матовић, Н. (2015). Комбиновано истраживање у педагогији: карактеристике, предности и тешкоће у примени, <i>Зборник Института за педагошка истраживања</i>, 47(1), 7-22. (M24) Спасеновић, В и Матовић, Н. (2015). Припремљеност наставника разредне и предметне наставе за рад са децом са сметњама у развоју, <i>Настава и васпитање</i>, 64(2), 207-222. (M24) Матовић, Н. (2014). Карактеристике обраде података у квалитативном истраживању. <i>Настава и васпитање</i>, 63(4), 595-606. (M24)
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	10	Изабрани хетероцитати Matović, N. & Ovesni, K. (2023). Interaction of Quantitative and Qualitative Methodology in Mixed Methods Research: Integration and/or Combination, <i>International Journal of Social Research Methodology</i>, 26(1), 51-65. Цитирано у: – Widajati, W. & Mahmudah, S. (2023). Technological Pedagogical Content Knowledge (TPACK) and Digital E-Scaffolding for Special School Teachers. <i>Studies in</i>

			<i>Learning and Teaching</i>, 4(2), 296-305. – Elshater, A., Abusaada, H., Alfiky, A., El-Bardisy, N., Elmarakby, E. & Grant, S. (2022). Workers' Satisfaction vis-à-vis Environmental and Socio-Morphological Aspects for Sustainability and Decent Work. <i>Sustainability</i>, 14(3), 1699. Ovesni, K., Matović, N. & Luković, I. (2017). Interplay between the human resource development activities and organizational commitment. <i>European Journal of Multidisciplinary Studies</i>, 2(7), 40-52. Цитирано у: Plerdpring, W. & Rangsinan, W. (2021). Human Resource Management and Human Resource Development Factors Affecting the Competitive Advantage of the Future Automotive Industry in the Special Economic Corridor Project of Thailand. <i>Western University Research Journal of Humanities and Social Sciences</i>, 7(3), 126-138. Matović, N. & Spasenović, V. (2016). Teacher professional development in the field of inclusive education – The case of Serbia. <i>Journal of Contemporary Educational Studies</i>, 67(1), 38-53. Цитирано у: – Jeznik, K., Mažgon, J. & Ermenc Skubic, K. (2017). The contribution of a special educational institution to a more inclusive society. <i>Zbornik Instituta za pedagoška istraživanja</i>, 49(1), 117-138. Матовић, Н. (2015). Комбиновано истраживање у педагогији: карактеристике, предности и тешкоће у примени. <i>Зборник</i>
--	--	--	---

		<i>Института за педагошка истраживања</i>, 47(1), 7-22. Цитирано у: – Медар, Ј. (2021). Анализа квантитативних истраживања ефеката кооперативног учења. <i>Норма</i>, 26(2), 159-175. – Ђокић, О. (2019). Ставови ученика четвртог разреда основне школе о учењу на часовима геометрије. <i>Иновације у настави</i>, 32(1), 30–52. Matović, N. & Spasenović, V. (2015). In-service training programmes for inclusive education in Serbia – offer and implementation. In N. Popov et al. (Eds.), <i>Quality, Social Justice and Accountability in Education Worldwide</i> (142-148). Sofija: Bulgarian Comparative Education Society. Цитирано у: – Koulis, A. & Bagakis, G. (2020). Integrated education, learning disabilities & emotional disorders; Greek Teachers’ Professional Development Needs before new challenges. In B. Krzywosz-Rynkiewicz & V. Zorbas (Eds.), <i>Citizenship at a Crossroads: Rights, Identity, and Education</i> (110 - 125). Prague, CZ: Charles University and Children’s Identity and Citizenship European Association. Спасеновић, В. и Матовић, Н. (2015). Припремљеност наставника разредне и предметне наставе за рад са децом са сметњама у развоју. <i>Настава и васпитање</i>, 64(2), 207-222. Цитирано у: – Vučinić, V., Stanimirovic, D., Gligorović, M., Jablan, B. & Marinović, M. (2022). Stress and empathy in teachers at general and special education schools.
--	--	--

			<i>International Journal of Disability, Development and Education</i>, 69(2), 533-549. Матовић, Н. (2013). <i>Комбиновање квантитативног и квалитативног приступа у педагошком истраживању</i>. Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду. Цитирано у: – Радовић, В., Овесни, К. и Михајловић, Д. (2018). Детерминанте неразумевања између ученика и наставника. <i>Настава и васпитање</i>, 67(1), 23-38. – Крњаја, Ж. (2016). <i>Где станује квалитет</i> (књига 3): <i>Развијање праксе дејег вртића</i>. Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду.
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33	3 рада	Matović, N. & Hebib E. (2020). Engagement of Teachers in School Practice Research in Serbian Context. In N. Popov, C. Wollhuter, L. de Beer, G. Hilton, J. Ogunleye, E. Achinewhu-Nworgu & E. Niemczyk (Eds.), <i>Educational Reforms Worldwide</i> (255-261). Sofija: Bulgarian Comparative Education Society. (M33) Ovesni, K., Matović, N. & Luković, I. (2017). Interplay Between the Human Resource Development Activities and Organizational Commitment. In E. Dobrescu, R. Sirbu, S. Pacukaj, I. Stanescu, M. I. Danetiu, A. Grzeškowiak, A. Raman, J. Baranova, A. Ecirli, V. Halim Zejnollahi, S. M. Stanescu, N. B. Fauzan, R. Qehaja, B. Fetaji and T. Negreanu-Pîrjol (Eds.), <i>13th International Conference on Social Sciences</i> (Proceedings, Volume III) (39-51). European Center for Science Education and Research.

			(M33) Matović, N. & Spasenović, V., (2015): In-service training programmes for inclusive education in Serbia – offer and implementation. In N. Popov, C. Wolhuter, K. Skubic Ermenc, G. Hilton, J. Ogunleye & E. Niemczyk (Eds.), <i>Quality, Social Justice and Accountability in Education Worldwide</i> (142-148). Sofija: Bulgarian Comparative Education Society. (M33)
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63	6 радова	Матовић, Н. (2022). Партиципација наставника у онлајн истраживању. У Ж. Крњаја, М. Сенић Ружић и З. Милошевић (ур.), <i>Образовање у време кризе и како даље</i> (211-217). Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, Педагошко друштво Србије. (М63) Матовић, Н. (2021). Право испитаника на приватност: етичко питање онлајн истраживања у педагогији. У И. Јеремић, Н. Николић и Н. Коруга (ур.), <i>Васпитање и образовање у дигиталном окружењу</i> (49-53). Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, Педагошко друштво Србије. (М63) Матовић, Н. (2020). Партиципација наставника разредне и предметне наставе у научним истраживањима. У Л. Радуловић, В. Милин и Б. Љујић (ур.), <i>Партиципација у образовању: педагошки (п)огледи</i> (76-83). Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, Педагошко друштво Србије. (М63) Матовић, Н. (2017). Заступљеност различитих врста истраживања у педагогији. У М. Станчић, А. Тадић и Т. Николић Максић (ур.),

			<i>ВасПИТАЊЕ данас</i> (60-66). Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, Педагошко друштво Србије. (М63) Спасеновић, В. и Матовић, Н. (2016). Како наставници процењују властиту припремљеност за рад са децом са сметњама у развоју. У Д. Павловић Бабић и О. Јовановић (ур.), <i>Дијалози у образовању 2016</i> (69-75). Београд: Друштво истраживача у образовању у Србији. (М63) Матовић, Н. и Луковић, И. (2014). Методолошко образовање будућих педагога. У Н. Матовић и сар. (ур.), <i>Идентитет професије педагог у савременом образовању</i> (51–57). Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, Педагошко друштво Србије. (М63)
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	1 рад	Матовић, Н. (2023). <i>Предиктивна ваљаност критеријума за упис на факултет</i>. Београд: Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду. (ISBN 978-86-80712-52-9) (М42)
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)	13 радова	Од избора у звање ванредног професора Наташа Матовић је објавила укупно 20 радова. Од тога 13 радова припада категоријама радова потребним за испуњење услова за менторство у вођењу докторске дисертације и на основу тога, остварила је 53 бода. Категорије радова 1 рад М42 1 рад М21 1 рад М23 1 рад М21-23 (листа часописа коју је утврдио универзитет, а која се у поступку избора у

			звања у пољу друштвено-хуманистичких наука изједначава са M21-23) 3 рада M14 3 рада M24 3 рада M33
--	--	--	--

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. Члан редакције часописа <i>Настава и васпитање</i> од 2006. до 2023. године. Уредник међународног зборника радова – Orlović Lovren, V., Peeters, J. & Matović, N. (Eds.) (2019). <i>Quality of Education: Global Development Goals and Local Strategies</i>. Belgrade: Institute for Pedagogy and Andragogy, Faculty of Philosophy, University of Belgrade; Department of Social Work and Social Pedagogy & Centre for Innovation in the Early Years, Ghent University. Уредник зборника радова националног научног скупа – Матовић, Н., Спасеновић, В. и Антонијевић, Р. (ур.) (2014). <i>Национални научни скуп Јануарски сусрети педагога „Идентитет професије педагог у савременом образовању“</i>. Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду и Педагошко друштво Србије. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. Члан програмског одбора националног научног скупа – <i>У потрази за квалитетним образовањем и васпитањем: изазови и могућа решења</i> (Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду и Педагошко друштво Србије, 2023) – <i>Образовање у време кризе и како даље</i> (Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду и Педагошко друштво Србије, 2022) – <i>Васпитање и образовање у дигиталном окружењу</i> (Институт за

	педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду и Педагошко друштво Србије, 2021) – <i>Партиципација у образовању: педагошки (п)огледи</i> (Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду и Педагошко друштво Србије, 2020) – <i>Образовна политика и пракса: у складу или у раскораку?</i> (Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду и Педагошко друштво Србије, 2019) 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. Од избора у звање ванредног професора била је: – ментор за израду једне докторске дисертације и девет мастер радова; – члан комисије за одбрану шест докторских дисертација и десет мастер радова. Тренутно је члан комисије за одбрану једне докторске дисертације и ментор за израду једног мастер рада. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима. Од избора у звање ванредног професора учествовала је као сарадник на следећим научноистраживачким пројектима: – <i>Човек и друштво у време кризе</i> који је финансирао Филозофски факултет Универзитета у Београду (2022) – <i>Моделу процењивања и стратегије унапређивања квалитета образовања</i> (број 179060), чији је реализатор Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду, а чију је реализацију финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (2011–2019).
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. – Представник Одељења за педагогију и андрагогију у Савету факултета (2009–2012). – Члан Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање (2009–2012; 2015–2018). – Члан Комисије за наставну, научну и техничку документацију (2006–2009). – Члан комисије за евалуацију (2003–2006). 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији

	професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. – Реализатор програма стручног усавршавања наставника и сарадника Универзитета у Београду: Training & research for academic newcomers (TRAIN), који је реализовао Ректорат Универзитета у Београду (2014–2020). 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. – Члан националног професионалног удружења Педагошко друштво Србије. – Члан међународног удружења Mixed Methods International Research Association (MMIRA). 4. Учесће у програмима размене наставника и студената. 5. Учесће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу извршене анализе може се констатовати да су радови Н. Матовић теоријски добро засновани и методолошки коректно вођени. Користи ширу литературу коју критички разматра и процењује, а резултате истраживања која организује упоређује са резултатима других истраживања и закључке изводи опрезно. Овладала је методологијом педагошких истраживања (и теоријских, и емпиријских) и успешно је примењује у проучавању педагошких проблема. Радовима које објављује даје значајан допринос развоју педагошке науке, посебно методологије педагошких истраживања.

Педагошки рад може се оценити високом оценом. На Одељењу за педагогију и андрагогију изводи наставу из методолошких дисциплина (обавезних и изборних) на основним академским студијама, мастер академским студијама и докторским студијама. Била је ментор и члан комисије за одбрану мастер радова и докторских дисертација. Континуирано прати нова сазнања у области методологије педагошког истраживања и ради на осавремењавању и развијању програма наставних предмета и изради материјала

потребних за реализацију наставе. У раду са студентима показала се као веома способан и успешан наставник. Знатну пажњу поклања њиховом оспособљавању за укључивање у истраживачки рад. Квалитет рада у настави потврђују и оцене које континуирано добија у студентској евалуацији педагошког рада (просечна оцена током последњег изборног периода, тј. за последњих пет школских година, износи 4.57).

На основу анализе научноистраживачког рада и оцене педагошког рада, а у складу са Статутом Филозофског факултета, Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду и Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду, Комисија констатује да др Наташа Матовић испуњава услове за избор у звање за које конкурише, те предлаже Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да је изабере у звање редовног професора за ужу научну област *Опита педагогија са методологијом и историја педагогије*, на Одељењу за педагогију и андрагогију, са пуним радним временом, на неодређено време.

У Београду, 21. новембра 2023. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Проф. др Љубомир Коцић
редовни професор у пензији
Универзитет у Београду – Филозофски факултет

Проф. др Радован Антонијевић
редовни професор
Универзитет у Београду – Филозофски факултет

Проф. др Оливера Кнежевић Флорић
редовни професор
Универзитет у Новом Саду – Филозофски факултет

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
05/4-02 бр. 2151-III/1
21.12.2023. године
ВЛК/ПС

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", бр. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - др. закон, 67/2019, 6/2020 - др. закони, 11/2021 - аутентично тумачење, 67/2021, 67/2021 - др. закон и 76/2023) и члана 227. став 2. тачка 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој XVI редовној седници, одржаној дана 21.12.2023. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се **др Наташа Матовић** изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ОПШТА ПЕДАГОГИЈА СА МЕТОДОЛОГИЈОМ И ИСТОРИЈА ПЕДАГОГИЈЕ, са пуним радним временом, на Одељењу за педагогију и андрагогију, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област ОПШТА ПЕДАГОГИЈА СА МЕТОДОЛОГИЈОМ И ИСТОРИЈА ПЕДАГОГИЈЕ, због потребе Факултета, Одељења за педагогију и андрагогију.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 21.12.2023. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Наташа Матовић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", бр. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - др. закон, 67/2019, 6/2020 - др. закони, 11/2021 - аутентично тумачење, 67/2021, 67/2021 - др. закон и 76/2023), чланом 135. Статута Универзитета (Гласник Универзитета у Београду, бр. 201/18, 207/19, 213/20, 214/20, 217/20, 230/21, 232/22, 233/22, 236/22, 241/22, 243/22, 244/23 245/23 и 247/23), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1х Универзитету у Београду
1х др Наташи Матовић
1х Одељењу за педагогију и андрагогију
1х Стручном сараднику за радне односе
1х Одсеку за правне послове
1х Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

проф. др Данијел Синани

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата: Наташа Матовић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 05.10.2023. године
